

Προμηθέας, ο προστάτης των ανθρώπων

Ήτανε πολύ παλιά ένας καιρός που υπήρχανε μόνον οι θεοί στον κόσμο.



Όταν όμως ήρθε η ώρα κι ο καιρός να κατοικηθεί η γη, οι θεοί φτιάξανε όλα τα ζώα μέσα στη γη την ίδια, από χώμα και φωτιά, μπορεί από νερό και στάχτη



Πριν τα αφήσουνε να βγουν να ζήσουνε στον κόσμο, ο Δίας ανέθεσε στον Προμηθέα να κάνει κάτι σημαντικό: «

εμπιστεύομαι σε σένα να μοιράσεις σε όλα ζώα που τώρα κρύβονται κάτω από τη γη, όλα τα εφόδια της ζωής για να `ναι ικανά και άξια να ζήσουν, καθώς και τα ονόματά τους.

Ο Επιμηθέας άκουσε το Δία, ενθουσιάστηκε πολύ με τη δουλειά του αδερφού του και τον έπεισε να αναλάβει μόνος του την κατανομή. «Άσε με, Προμηθέα, να τα μοιράσω εγώ σε παρακαλώ κι όταν τελειώσω, έλα να εξετάσεις αν όλα γίνηκαν σωστά», του είπε κι ο Προμηθέας από τη μεγάλη του αγάπη τον άφησε.

ο Επιμηθέας έριξε μια ματιά γύρω του και είδε ότι είχε ξεχάσει ένα πολύ σημαντικό ζώο: τον άνθρωπο. Κι αυτόν τον είχε αφήσει χωρίς να του δώσει τίποτα.

Έρχεται ο Προμηθέας λοιπόν, κοιτά τα ζώα της ξηράς, της στεριάς, κοιτά του αέρα, όλα του φαίνονται σωστά καμωμένα! Κοιτάζει τον άνθρωπο και τι να δει χωρίς κανένα όπλο, χωρίς τίποτα. Μα ήταν πια αργά. Ο Επιμηθέας είχε σπαταλήσει όλες τις δυνάμεις στα άλλα ζώα και για τον άνθρωπο δεν είχε μείνει τίποτα

Κι όταν λίγο μετά, ήρθε η ώρα κι η στιγμή να βγει ο άνθρωπος στο φως του ήλιου και να ζήσει στη γη, ο Προμηθέας, προστάτης των ανθρώπων, έψαξε τη σωτηρία και τα όπλα του, έψαξε με τι θα τον προικίσει. Και έμαθε στους ανθρώπους να χτίζουν σπιτάκια για να προφυλάσσονται από τα κρύα και τα θηρία, να νικούν τις δυσκολίες, να καλλιεργούν τη γη, να κάνουν ένα σωρό πράγματα. Αλλά δεν του έμοιαζε αρκετό, κάτι του έλειπε...

Βλέποντας τους ανθρώπους απροστάτευτους στη φύση, απέναντι σε όλα τα προικισμένα ζώα με αυτές τις σπουδαίες δυνάμεις, ο Προμηθέας πηγαίνει στο Δία και του ζητεί τη φωτιά. «Φύγε από εδώ που θέλουμε και φωτιά οι άνθρωποι.

Ο Προμηθέας όμως δεν το έβαλε κάτω, παιδιά. Επισκέπτεται το εργαστήριο του θεού Ήφαιστου



απ' όπου παίρνει τη φωτιά κρυμμένη σε κάρβουνα αναμμένα και τη δίνει κρυφά στους ανθρώπους αλλάζοντας τη μοίρα τους και τη ζωή τους. Οι άνθρωποι με τη φωτιά έμαθαν να φτιάχνουν εργαλεία, να καλλιεργούν καλύτερα τη γη τους, να ζεσταίνονται τους χειμώνες, να μαγειρεύουν το φαί τους, να κάνουν ένα σωρό δουλειές.



Η οργή του Δία: Οργισμένος ο Δίας, όταν είδε τη φωτιά στους ανθρώπους, ζητεί από τον Ήφαιστο την αλήθεια. «Ο Προμηθέας την πήρε τη φωτιά», του ομολογεί εκείνος κι ο Δίας δένει τον Προμηθέα στους βράχους του Καυκάσου, του πανύψηλου βουνού, και στέλνει έναν τρομερό αετό να τον τσιμπάει. Καθώς όμως ο Προμηθέας ήταν αθάνατος, κάθε βράδυ γιατρευόταν .

Τριάντα χρόνια έμεινε δεμένος εκεί

ο Προμηθέας, μέχρι που τον ελευθέρωσε ο Ηρακλής που σκότωσε τον αετό και έσπασε τις αλυσίδες του.

